

Mál nr. 33/2020**M og
V v/ réttaraðstoðartryggingar.****Ágreiningur um skyldu til greiðslu úr réttaraðstoðartryggingu á grundvelli fyrri samskipta.****Gögn.**

Málskot, móttekið 20.1.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 10.2.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Sveitarfélagið A höfðaði mál gegn M og móður hans til ógildingar á ákvörðun yfirskattanevndar um það hvernig haga skyldi álagningu fasteignajalda vegna notkunar sumarbústaðar í þeirra eigu til heimagistingar á árinu 2017. M og móðir hans voru hvort með sína fjölskyldutryggingu hjá V sem fól í sér réttaraðstoðartryggingu þó með þeirri undantekningu að hún tæki ekki til málskostnaðar vegna mála sem varða váttryggðan sem eiganda fasteignar. V taldi að samkvæmt þessu undanþáguákvæði tæki réttaraðstoðartryggingin ekki til málareksturs M og móður hans.

M og foreldrar hans voru ekki sátt við afgreiðslu málsins hjá V og áttu í nokkrum tölvubréfasamskiptum við V af þeim sökum.

Hinn 17. janúar 2017, nokkru áður en dómsmál var höfðað, sendi V svofellt tölvubréf til föður M: „Nú er það þannig að mál sem varða váttryggðan sem eiganda fasteignar falla ekki undir trygginguna, sbr. gr. 3.6 í skilmála E-33. Hins vegar hefur félagið, í ákveðnum tilvikum, litið framhjá ákvæðinu ef váttryggður er með sumarhúsatryggingu fyrir fasteignina.

Þið eruð með sumarhúsatryggingu fyrir [B] og því kemur til greina af hálfu félagsins að láta málið falla undir réttaraðstoðartrygginguna þrátt fyrir gr. 3.6 í skilmála tryggingarinnar. Auk þess er viðskiptasaga ykkar hjóna hjá félaginu afar góð og því stendur vilji til þess af hálfu félagsins að koma til móts við ykkur vegna þessa máls.“

Hinn 17. apríl 2018 sendi starfsmaður V tölvubréf til föður M, þar sem sagði m.a.: „Ég vísa til fyrri samskipta vegna þessa máls. Eins og fram kom í samtali okkar hafði félagið samþykkt að fyrri málið félli undir réttaraðstoðartryggingu... þrátt fyrir að mál sem varða váttryggðan sem eiganda fasteignar falla ekki undir trygginguna (sbr. gr. 3.6 í skilmála E-33). Með sömu rökum og áður þ.e. í ljósi þess að þið hafið hjá félaginu sumarhúsatryggingu fyrir [B] og góða viðskiptasögu fellst félagið á að málið falli undir trygginguna.

Hámarksbætur eru 1.466.000 kr. og eigin áhætta er 20%, að lágmarki 24.000 kr.“

Hinn 17. janúar 2019, eftir að dómur gekk í héraði og málinu hafði verið áfrýjað til Landsréttar, sendi svo starfsmaður V tölvubréf til M þar sem sagði m.a.: „Takk fyrir að benda mér á að félagið hafi verið búíð að fallast á bótaskyldu úr tryggingu móður þinnar vegna málsins – ég var ekki búinn að reka augun í það. Í ljósi þess að foreldrar þínir eru með sumarhúsatryggingu vegna fasteignarinnar og með góða viðskiptasögu hjá félaginu var fallist á að líta framhjá undanþáguákvæði 3.6 í skilmála tryggingarinnar. Félagið var jafnframt búíð að fallast á að allur málskostnaður yrði greiddur úr tryggingu foreldra þinna, í ljósi þess að móðir þín er skráð fyrir 99% eignarhluta í sumarhúsinu. Það var því hugsun félagsins að enginn lögmannskostnaður myndi falla á þig.“

Að dómsmálarekstrinum loknum mun V hafa greitt kostnað vegna málareksturs móður M úr réttaraðstoðartryggingu þeirri sem hún og faðir hans höfðu í gildi hjá félaginu og nam greiðslan hámarksbótum úr váttryggingunni. Þegar tekið hafði verið tillit til þessarar greiðslu og málskostnaðar sem fékkst dæmdur úr hendi A gerði M kröfu til þess að V greiddi úr réttaraðstoðartryggingu fjölskyldutryggingar sinnar hjá V það sem eftir stóð ógreitt af reikningi lögmanns hans og móður hans. V hefur hafnað þeirri kröfu.

Álit.

Óumdeilt er að V hafði ákveðið að greiða bætur úr réttaraðstoðartryggingu sem fólst í fjölskyldutryggingu þeirri sem foreldrar M höfðu í gildi hjá V þrátt fyrir undanþáguákvæði í gr. 3.6 í skilmálunum. Þegar á annað borð er vikið frá váttryggingarskilmálum verður félagið að vera skýrt á hvern hátt það hyggst víkja frá skilmálunum og hvernig bætur skulu ákveðnar. Yfirlýsing V í síðastgreinda tölvubréfinu, þar sem segir að það hafi verið hugsun félagsins að enginn lögmanskostnaður myndi falla á M, vísar ekki með neinum hætti til fyrri tölvubréfa að annarra samskipta aðila sem liggja fyrir í gögnum málsins. Hún er afdráttarlaus um að enginn lögmanskostnaður eigi að falla á M. Verður samkvæmt þessu að greiða úr váttryggingunni málskostnað að því marki sem slíkur kostnaður fellur á M vegna málshöfðunar A á hendur honum og móður hans.

Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu í B deild Stjórnartíðinda nr. 1090/2005, úrskurðar nefndin um bótafjárhæðir þegar fyrir liggur samþykki allra málsaðila. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni liggur slíkt samþykki ekki fyrir. Er því ekki tekin afstaða til þess hver sú fjárhæð skuli vera sem V skal greiða M samkvæmt framangreindu.

Niðurstaða.

M á rétt á greiðslu bóta úr réttaraðstoðartryggingu fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 10. mars 2020.

Bóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.